

ROMEINEN 15

In Romeinen 14 leert Paulus ons hoe belangrijk het is om elkaar te respecteren, vooral als we verschillen van mening over bepaalde regels of gewoonten. Hij zegt dat we elkaar niet moeten veroordelen, maar juist rekening met elkaar moeten houden en de ander liefhebben. In hoofdstuk 15 bouwt hij hierop voort. Hij laat zien dat we dit niet alleen doen om vrede te bewaren, maar omdat we Jezus willen volgen. Jezus leefde niet voor zichzelf, maar diende anderen – zelfs toen dat Hem alles kostte. Paulus roept ons op om net als Jezus te leven: in geduld, liefde en eenheid, zodat we samen God kunnen eren.

1) ROM. 15:1-3: DRAAG 'DE ZWAKKEN' ZOALS CHRISTUS DAT OOK DEED

In hoofdstuk 14 had Paulus het over meningsverschillen tussen christenen. Sommigen aten alles en voelden zich vrij van de oude Joodse regels, anderen hielden zich nog aan bepaalde voedselwetten en vierden speciale dagen zoals de sabbat. Paulus noemt de eersten 'sterken in het geloof' en de anderen 'zwakken'. Maar hij zegt ook duidelijk: God heeft hen allemaal aangenomen. Daarom moeten ze elkaar niet veroordelen of er ruzie over maken. Sterker nog, wie zich sterk voelt in het geloof moet zich juist aanpassen aan wie zwakker is omwille van de zwakkere broeder of zuster. In hoofdstuk 15 gaat Paulus verder met deze gedachtegang en richt hij zich direct tot de 'sterken'.

 Lees Romeinen 15:1-3

Bespreek samen één of meerdere vragen, hoe spreekt deze tekst tot jou?

 INTERPRETATIE: WAT ZEGT DEZE TEKST NOU EIGENLIJK?

Waarom denk je dat Paulus juist de sterken aanspreekt, en niet de zwakken?

 DIEPGANG: WELKE INZICHTEN ZITTEN ER IN DEZE TEKST?

Welke voorbeelden kun je bedenken waar Jezus zich aanpaste naar 'de zwakken in het geloof'?

 TOEPASSING: HOE PAS IK DIT TOE IN MIJN LEVEN?

Is er op dit moment in jouw leven iemand die zwakker is in het geloof waar jij meer rekening mee zou kunnen houden? Hoe?

 REFLECTIE: HOE GA IK HIERMEE OM?

Heb jij weleens bewust iets opgegeven of gelaten omwille van een ander in de gemeente?

Toelichting studieleider

Interpretatie

Paulus zegt in vers 1 dat de sterken in het geloof de zwakken moeten dragen. Ook als dat betekent dat het ten koste gaat van je eigen gemak of als jij het eigenlijk beter weet. Het doel hiervan is om de ander op te bouwen in het geloof. We moeten ons dus niet richten op 'wie gelijk heeft' maar op het welzijn van de ander. Jezus is hierin ons hoogste Voorbeeld: Hij leefde niet voor Zichzelf. In plaats van lof of erkenning zocht Hij de weg van lijden en dienstbaarheid. Zelfs als Hij ten onrechte werd beschuldigd van allerlei dingen. Hij had alle reden om te klagen over het geloof van anderen maar deed dat niet. De verwijzing naar Psalm 69:10 laat zien dat Jezus ook de smaad van anderen op Zich nam – letterlijk andermans last.

Diepgang

Jezus nam mensen altijd aan zoals ze waren, zonder ze te oordelen op de mate van geloof of zonden. Hij paste zijn reactie altijd aan op de persoon die voor Hem stond. In een enkel geval veroordeelde Hij mensen (de Farizeeën) maar in de meeste gevallen had Hij altijd het welzijn van de ander voor ogen, ook als dat Hem als last was.

- **De Emmaüsgangers (Lukas 24:13-35)**

Jezus mengt zich in hun gesprek en gaat mee in hun niveau om hun te laten zien wat de geschriften over Hem te zeggen hebben;

- **Thomas (Johannes 20:24-29)**

Jezus wordt niet boos vanwege het (koppige) ongeloof van Thomas, hij gaat mee in Thomas' verzoek om zijn wonden aan te raken en wijst hem zo terecht op een liefdevolle manier;

- **Petrus na zijn verloochening (Johannes 21:15-19)**

Niet eens veroordeelt Jezus Petrus over zijn 3 maal verloochening. Hij komt er later wel op terug door driemaal te vragen aan Petrus "of hij Hem liefheeft". Op deze manier helpt Jezus Petrus zich te realiseren dat hij zichzelf niet hoeft te verheven maar dat hij is geaccepteerd voor wie hij is.

Eenheid in de gemeente weerspiegelt Gods aard: relationeel, liefdevol, trouw, en gericht op het welzijn van de ander. Het maakt Zijn karakter zichtbaar in de wereld – en dat is precies wat Jezus bedoelde met: "Hieraan zal iedereen zien dat jullie Mijn discipelen zijn, als jullie liefde hebben voor elkaar" (Joh. 13:35).

2) ROM. 15:4-6: EENHEID EN HOOP DOOR SCHRIFT, GEEST EN LIEFDE

Paulus refereerde in vers 3 naar Psalm 69:10 om te laten zien dat Jezus ons voorbeeld is in het dragen van de lasten van een ander. Nu gaat Paulus uitleggen hoe het lezen van de Bijbel ons van binnenuit kan veranderen zodat wij meer en meer de eenheid zullen gaan opzoeken vanuit de groeiende liefde voor elkaar.

 Lees Romeinen 15:4-6 en 2 Timotheüs 3:16

Bespreek samen één of meerdere vragen, hoe spreekt deze tekst tot jou?

 INTERPRETATIE: WAT ZEGT DEZE TEKST NOU EIGENLIJK?

Wat zegt Paulus over het doel van de Schrift?
En wat is het gevolg van het te lezen en leren?

 TOEPASSING: HOE PAS IK DIT TOE IN MIJN LEVEN?

Op welke manieren kun je ervoor zorgen dat er regelmaat zit in het lezen van de bijbel?

 DIEPGANG: WELKE INZICHTEN ZITTEN ER IN DEZE TEKST?

Waarom is de eenheid van de Gemeente zo belangrijk? En wat leert de bijbel over eenheid als weerspiegeling van Gods karakter?

 REFLECTIE: HOE GA IK HIERMEE OM?

Heb jij voorbeelden van Bijbelteksten die jou in een bepaalde situatie hebben geholpen?

Toelichting studieleider

Interpretatie

Vers 4 stelt dat alles wat in het verleden geschreven is (d.w.z. het Oude Testament) bedoeld is om ons te onderwijzen. Maar niet alleen rationeel: het brengt troost, volharding en hoop. In vers 5 bidt Paulus dat God Zelf die houding in ons werkt: gelijkgezindheid, naar Christus' voorbeeld. Dat is een gezindheid die gericht is op de ander en op de eer van God. Vers 6 laat het doel zien: samen God verheerlijken, met één mond, in geestelijke harmonie.

Diepgang

Eenheid in de Gemeente is geen bijzaak, maar een wezenlijk onderdeel van het evangelie. De Bijbel laat zien dat ware eenheid iets laat zien van wie God is: een God die in Zichzelf volmaakte gemeenschap is (Vader, Zoon en Geest), en ons mensen betreft in Zijn eenheid. De Heilige Geest, Jezus en de Vader zijn altijd eensgezind. Zo ook moeten wij met God én elkaar eensgezind zijn.

- **Johannes 17:21-23**

Jezus bidt dat zijn volgelingen één zullen zijn, zoals Hij en de Vader één zijn. Waarom? "Opdat de wereld gelooft dat U Mij gezonden hebt." Eenheid is het bewijs dat Gods liefde in ons werkt en Zijn karakter in deze wereld door ons wordt uitgedragen, zoals Jezus dat gedaan heeft.

- **Efeze 4:3-6**

"Span u in om de eenheid van de Geest te bewaren... één lichaam, één Geest...". Eenheid is gebaseerd op Gods werk, het is de vrucht van de Geest die zal opkomen als wij het de ruimte geven.

- **1 Korinthe 12:12-27**

De gemeente is één lichaam met veel leden. Elk lid is anders, maar nodig. Eenheid in verscheidenheid weerspiegelt de harmonie binnen Gods schepping en karakter.

- **Genesis 1:26-27**

"Laat Ons mensen maken naar Ons beeld...". Het 'beeld' van God is niet zozeer Zijn uiterlijke kenmerken, het is naar Zijn karakter, naar Zijn heerschappij die Hij met ons deelt op aarde. In die zin zijn wij ook geschapen om in eenheid met God te leven (naar hoe Hij is en dingen zou doen).

3) ROM. 15:7-13: DE GOD VAN JODEN ÉN HEIDENEN

Paulus heeft nog steeds de situatie van de Gemeente in Rome in gedachten. Een mengsel van Joodse en heidense Christenen die nogal verschillen in hoe ze omgaan met Joodse voedselwetten en feestdagen. Je kunt je voorstellen dat eenheid enorm lastig is als je Grieken en Joden door elkaar heen hebt in één 'nieuwe Gemeente', compleet andere culturen en denkbelden. Paulus vervolgt zijn pleidooi om de eenheid binnen de Gemeente te versterken: in Christus zijn Jood en heiden niet langer gescheiden maar één volk.

 Lees Romeinen 15:7-13

Bespreek samen één of meerdere vragen, hoe spreekt deze tekst tot jou?

 INTERPRETATIE: WAT ZEGT DEZE TEKST NOU EIGENLIJK?

Wat bedoelt Paulus in vers 8 en 9?

 TOEPASSING: HOE PAS IK DIT TOE IN MIJN LEVEN?

Hoe kun jij actief bijdragen aan een open, verwelkomende geloofsgemeenschap?

 DIEPGANG: WELKE INZICHTEN ZITTEN ER IN DEZE TEKST?

Waarom noemt Paulus wel 4 verschillende passages uit het Oude Testament?

 REFLECTIE: HOE GA IK HIERMEE OM?

Wanneer voelde jij je echt aanvaard door andere gelovigen – of juist niet?

Toelichting studieleider

Interpretatie

Vers 7 vormt de samenvatting van alles wat eraan voorafging: "Aanvaard elkaar zoals Christus u aanvaard heeft." Vers 8-9a laat zien hoe Christus als dienaar naar de Joden kwam, Zich aan de Joodse wet hield en om Gods beloften aan Abraham, Isaak en Jakob te bevestigen. Maar tegelijk is Hij ook gekomen zodat de heidenen God zouden verheerlijken door de Genade van God. Vers 9b-12 onderbouwt dit met vier citaten uit het Oude Testament:

- Deuteronomium 32:43 (Mozes - de Wet)
- Psalm 18:50 en 117:1 (de Psalmen)
- Jesaja 11:10 (de Profeten)

Vers 13 is een afsluitend gebed: dat God, bron van hoop, hen (de Gemeente in Rome) vult met vreugde en vrede, door de kracht van de Heilige Geest.

Diepgang

De opbouw van de citaten toont progressie: van vermelding van heidenen, naar oproep aan hen om te loven, tot de Messias als hun hoop. Jesaja 11 wijst op een hernieuwd koningschap dat alle volken omvat. Paulus laat hiermee zien: wie je ook bent, waar je ook vandaan komt, er is maar één basis voor eenheid - genade in Christus. Die aanvaarding is zowel geestelijk als praktisch. Er is in die genade geen verschil meer tussen Jood en heiden.

Daarnaast vormen zij ook een breed bijbels onderbouwd fundament voor Paulus' boodschap: de lofprijzing van de heidenen is geen nieuw idee, maar deel van Gods plan vanaf het begin. Hij gebruikt hierbij de Thora (de wet), de psalmen en de profeten om dit te bewijzen en te laten zien dat er geen verschil meer hoort te zijn.

4) ROM. 15:14-21: PAULUS, PRIESTER VAN HET EVANGELIE

Na zijn oproep tot eenheid richt Paulus zich nu persoonlijk tot de gemeente in Rome. Hij kent ze niet uit directe bediening, maar spreekt hen als broeders aan. Tegelijk herinnert hij hen aan zijn unieke roeping: hij is door genade geroepen als apostel voor de heidenen, vanuit die rol schrijft Paulus deze brief aan de Romeinen hoewel hij ze nog nooit ontmoet heeft.

 Lees Romeinen 15:14-21

Bespreek samen één of meerdere vragen, hoe spreekt deze tekst tot jou?

 INTERPRETATIE: WAT ZEGT DEZE TEKST NOU EIGENLIJK?

Wat zegt dit gedeelte over hoe Paulus zichzelf en zijn werk ziet?

 TOEPASSING: HOE PAS IK DIT TOE IN MIJN LEVEN?

Hoe kan het beeld van het priesterschap en geestelijke tempeldienst ons helpen bij onze motivatie om te dienen?

 DIEPGANG: WELKE INZICHTEN ZITTEN ER IN DEZE TEKST?

Welke inzichten geeft de bijbel over hoe de tempel en priesterdienst ook voor Jezus en ons van toepassing kan zijn, maar dan op geestelijke wijze?

 REFLECTIE: HOE GA IK HIERMEE OM?

Hoe ziet 'priesterlijk dienen' er in jouw dagelijks leven uit?

Toelichting studieleider

Interpretatie

Paulus ziet zichzelf niet als een belangrijk leider met succes, maar als een dienaar van Christus Jezus, geroepen uit genade (vers 15). Zijn taak is niet gericht op eigen eer, maar op het brengen van mensen tot God, als een soort priesterlijke bediening (vers 16). Hij vergelijkt zijn werk met het brengen van een offer aan God in de aardse tempel: gelovigen uit de heidenvolken die, geheiligd door de Geest, aan God worden opgedragen in de hemelse tempel.

Hierbij roemt hij niet zijn eigen kracht en inzicht maar Jezus, die dit door hem heen doet (vers 18). Zijn focus ligt op gehoorzaamheid aan zijn roeping, niet op resultaat of erkenning. Dat zie je ook in vers 20-21: hij wil Christus prediken op plaatsen waar Hij nog niet bekend is. Niet voor zijn naam, maar om Gods plan te vervullen. En ook dit plan in al in het Oude Testament voorspeld.

Diepgang

In het Oude Testament brachten priesters offers in de tempel om verzoening te doen en God te eren. In het Nieuwe Testament zien we dat deze dienst een voorschaduw was van wat gelovigen nu op een geestelijke manier doen:

- **1 Petrus 2:5** zegt dat wij als gelovigen een "heilig priesterschap" vormen, om geestelijke offers te brengen die God welgevallig zijn.
- **Romeinen 12:1** noemt ons leven zelf een offer: "Stel uw lichamen tot een levend, heilig en God welgevallig offer."
- **Hebreeënen 13:15-16** noemt lofprijzing, dank, goeddoen en delen als geestelijke offers.
- **Filippenzen 2:17** laat zien dat Paulus zijn lijden ziet als een offerdienst, en in vers 17-18 zelfs zijn werk onder gelovigen als "drankoffer".
- **Hebreeënen 9:11-14** Jezus is "Hogepriester van de toekomstige heilsgoederen" en brengt Zichzelf als volmaakt offer. Geen dieren meer, maar eenmalig en volledig offer.

Denk daarnaast aan symbolen als 'het wasvat', waar priesters zich reinigden. Of de menora, de kandelaar die licht gaf in de tempel. Misschien kun jij nog wel veel meer mooie geestelijke symbolen herkennen als je eens Leviticus induikt!

Net als bij Paulus is evangelisatiewerk en discipelschap niet alleen taak, maar ook eredienst: mensen tot God brengen, geheiligd door de Geest. De tempel was tijdelijk, maar het geestelijk priesterschap blijft: we brengen geen dieren meer, maar onszelf en anderen, door geloof.

5) ROM. 15:22-33: SAMEN BETROKKEN BIJ GODS' MISSIE

Paulus heeft als apostel van de heidenen veel zin om de Gemeente in Rome voor de eerste keer te bezoeken. Nu lijkt dat eindelijk te gaan lukken op weg naar Spanje, waar het Evangelie nog nooit is verkondigd. Rome is als hoofdstad van het gigantische Romeinse rijk een strategische plaats van waaruit het Evangelie over de wereld kan verspreiden. Paulus wil niet alleen naar Rome om hun geloof te versterken, maar ook om ze te verzoeken om hem te helpen bij zijn zendingsmissie naar Spanje. Paulus vindt dat de Gemeenten elkaar moeten helpen. We zijn immers een eenheid en onze taken zijn ook eensgezind in het voor elkaar zorgen en het verspreiden van het Evangelie.

 Lees Romeinen 15:22-33

Bespreek samen één of meerdere vragen, hoe spreekt deze tekst tot jou?

INTERPRETATIE: WAT ZEGT DEZE TEKST NOU EIGENLIJK?

Wat is Paulus van plan, en waarom deelt hij dat met de gemeente?

TOEPASSING: HOE PAS IK DIT TOE IN MIJN LEVEN?

Wat kun jij bijdragen aan de roeping van God, dichtbij of ver weg?

DIEPGANG: WELKE INZICHTEN ZITTEN ER IN DEZE TEKST?

Hoe zie je hier dat zending en gemeenteleven met elkaar verbonden zijn in dezelfde opdracht?

REFLECTIE: HOE GA IK HIERMEE OM?

Zijn er mensen in jouw omgeving waar jij voor bidt of aan wie jij probeert het Evangelie over te brengen? Hoe doe je dat?

Toelichting studieleider

Interpretatie

Paulus legt uit waarom hij nog niet in Rome is geweest (vers 22): zijn werk elders hield hem bezig. Nu hij klaar is in het oosten, wil hij verder naar Spanje (vers 24). Rome ziet hij als tussenstation én ondersteunende gemeente. In vers 25-27 zegt hij eerst naar Jeruzalem te gaan met een collecte. Heidense gelovigen hebben geestelijk ontvangen van Israël, en willen nu materieel iets terugdoen. In vers 30-32 vraagt Paulus om gebed voor zijn reis, dat de gave wordt aanvaard, en dat hij met vreugde bij hen mag komen. Vers 33 sluit af met een zegen van vrede.

Paulus deelt zijn plannen met de Gemeente in Rome om hun te laten zien hoe de verschillende gemeenten over de hele wereld samen een eenheid horen te vormen. Als voorbeeld geeft hij hoe Jeruzalem wordt geholpen door Macedonië en Achaje. Paulus wil dat Rome zich ook zo gaat opstellen en hem gaat ondersteunen in zijn zendingsreis en missie om het evangelie te gaan verkondigen op nieuwe plekken.

Diepgang

Uiteindelijk is er maar één doel, dat is 'de grote opdracht' om het evangelie te verkondigen en zoveel mogelijk mensen bekend te maken met de genade van God. Dit kan individueel, als Christen bij de mensen om je heen, dit kan als kerk in de omgeving, en dit kan als apostel/missionaris in een gebied waar nog geen Christenen zijn. Een Christen zijn is niet een vrijkaart om ons leven uit te zitten in afwachting van de hemel. Her komt ook een dienstbaarheid bij kijken; zoals Jezus dienstbaar is geweest voor onze redding, zo moeten ook wij ons dienstbaar opstellen voor de redding van anderen.

- Gemeente en zending horen bij elkaar. Paulus vraagt geen afstandelijke steun, maar echte betrokkenheid.
- Geven is een geestelijke daad. Zie ook 2 Kor. 9: het is vrucht van genade, geen plicht.
- Gebed is strijd. Het woord in vers 30 betekent letterlijk meestrijden. Net als Kol. 4:12 laat dit zien dat gebed actieve deelname is.
- Zending is samenwerking. Paulus gaat, Rome draagt. Samen eren ze God.
- De vrede van vers 33 sluit aan bij Romeinen 5:1: vrede met God geeft ruimte voor vrede met elkaar en rust in het werk.

SAMENVATTING

Romeinen 15 roept op tot eenheid, geduld en onderlinge aanvaarding, met Jezus als voorbeeld. Paulus laat zien dat Christus gekomen is voor zowel Joden als heidenen, en dat Gods beloften alle volken omvatten. Hij beschrijft zijn taak als een priesterlijke bediening: mensen tot God brengen door het evangelie. Tot slot deelt hij zijn missieplannen, vraagt om gebed en benadrukt dat zending iets gezamenlijks is – gedragen in liefde, geven en gebed om de genade die wij hebben ontvangen, te verkondigen aan anderen.

GEBEDSSUGGESTIES

Hieronder vind je een aantal gebedssuggesties uit deze studie. Voor wie dat helpend vindt, kan het een manier zijn om stil te staan bij wat besproken is. Dat kan alleen of samen, tijdens of na de studie. Voel je vrij om ermee te doen wat past.

- *"Heer, vorm ons tot mensen die niet zichzelf zoeken, maar elkaar dienen zoals U dat deed."*
- *"Trek mij tot Uw woord zodat het mij van binnenuit mag vernieuwen."*
- *"Help ons te streven naar eenheid binnen de Gemeente, wij zijn één volk, Uw kinderen,"*
- *"Maak van mij een trouwe en dienstbare priester, die U mooie offers mag brengen."*
- *"En leer ons te bidden, te geven en mee te dragen in Uw wereldwijde missie van mensen tot het geloof brengen door dezelfde genade als die wij ontvangen hebben."*